

RADU GORJ

TREZEȘTE-TE!

TÂRGU-JIU 2018

Autor:

Radu Gorj

Corectura:

Eva Bistreanu

Design:

Andrei Braia

Tehnoredactări inițiale:

Aurel Antonie, scriitor

Klaudia Bălan, student

Andreea Cioboiu, economist

Ana Isabela Smeu, profesor

Supliment literar al revistei **MAGAZIN CRITIC**, nr. 57 (3), iunie 2018.

ISSN 2360 – 3321 / ISSN–L 1842 – 8541.

Ediție îngrijită de preot profesor Ionel Cioabă,
Federația EURO EDUCATION,
Asociația PARADIGME EDUCAȚIONALE.

Trezește-te!

Era spre seară în Nain...
Trecea tăcut, prin colbul fin,
cernit cortegiu funerar
spre al cetății vechi hotar;

grăbind, pe drum coborător
către lăcașul morților,
să nu apună-a zilei stea
—așa cum Legea o cerea.

Duceau în racla de lemn greu,
tristă povară, un flăcău.
Ce tânăr și frumos a fost,
cuminte, harnic și cu rost!

Zadarnic maica sa plângea,
ofând cu pumnii-n piept își da;
azi, mândrul, scumpul ei fecior,
toiagul bătrâneților,

soarele vieții ei, s-a dus...
'Nălțându-se, el a apus!
...Trecuseră de poarta grea
când iată, veselă urca

o ceată către ei ușor,
având în frunte ca Păstor
un tânăr blând, înalt și drept,
purtând un copilaș la piept.

Cei ce mergeau spre Răsărit,
urcușul și-au încetinit;
și-au amintit, fără să vrea,
de soarta care-i aștepta...

**Cătând spre maica ce ofta
– sărmana văduvă era –
Blândul Păstor S-a apropiat,
cumplit de trist S-a arătat;**

**pe toți cu milă i-a privit,
apoi măicuței i-a vorbit:
„Nu plânge!” și încetișor,
de raclă S-a atins ușor!**

**Mulțimea-ndată s-a oprit
și cu mirare L-a privit.
Când cei de-aproape-au auzit
cum mortului i-a poruncit,**

**desigur L-au crezut nebun:
„Tinere, scoală-te îți spun!”.
...Și-n fața lor s-a întâmplat
ce nu visaseră vre-odat’!**

**Cuprinși de groază, au țipat,
când tânărul s-a ridicat
palid și rece ca un sloi
– privind și el uimit spre noi...**

**Blândul Păstor l-a-mbrățișat
și maicii lui l-a-ncredințat!
Pierită, maica nu credea,
ci doar un vis totu-i părea;**

**de fericire-acum plângea;
din ochii muți, Îi mulțumea!
Mulțimile se prosternau,
pe Cel Etern Îl proslăveau,**

**c-așa un lucru minunat
de veacuri lungi nu s-a-ntâmplat!
Căci Dumnezeu Cel Preacurat,
pe Israel l-a cercetat**

**și iată, fericit soroc,
aveau Un Mare Prooroc!
Chiar mândrul Soare-n loc a stat,
Domnului său de s-a-nchinat!**

**Cu toții-L binecuvântau
și între ei se întrebau:
„– Dar cine-i acest Nou Profet?
– Este Iisus din Nazaret!”.**

*** ***

**...Câți însă, cu adevărat,
au înțeles ce s-antâmplat?
Cum Domnu-n felu-I minunat
o lume-ntreagă a-nviat!**

**Da, tânărul nu s-a pierdut,
căci a văzut și a crezut!
Chemat chiar din al morții somn,
el L-a urmat pe-al Vieții Domn!**

**...Dar, tineri, voi, ai noștri fii,
căutători de bucurii,
fie săraci, fie bogați,
voi către ce vă îndreptați?**

**Cum de-ați schimbat cerul senin,
pe-ncrâncenare și venin?
...Aproape văd că-ați și uitat,
un zâmbet sincer și curat!**

**Atâta doar—cât nu dormiți,
vă văd de-un aparat „lipiți”;
mai toată ziua lâlăiți...
Mă-ntreb acum, când mai gândiți?**

**Ca niște jalnici trubaduri
prin ale lumii fundături,
vieți ieftine de mucava
visând că însemnați „ceva”;**

**o, cât de repede-ați aflat,
drumul murdar și-ntunecat
– „Biserica
paharului”, nu
mângâierea Harului!**

**...Neobosit Amăgitor,
pentru naivul „peștișor”,
întinde iscusit năvod
ca viclenia-i să dea rod!**

**Cu circuri mari și străluciri,
cu-nșelătoare năluciri,
cu urlete și strâmbături,
cu josnice apucături;**

**pociți, bezmetici, necurați,
ai Întunericului frați,
scuipând pe tot ce este sfânt
și tot ce e frumos sluțind**

**– la ce ei muzică numesc
și florile se ofilesc –
de suflete otrăvitori,
de adevăr măsluitori,**

**meschini ai Lumii trepăduși,
ale Satanei dragi păpuși,
toți cântă-n Templul Banului!
Acesta-I Chipul Domnului?**

**„Ne-nobilează muzica!”
Socrate afirma cândva;
dar ce fac ei acum, așa,
e antimuzică deja.**

**Aşa cum suntem ce mâncăm,
mai mult suntem ce ascultăm;
mâncarea ca şi muzica,
ne pot cu totul transforma.**

**Ce largă-i poarta către Iad
şi multe „stelele” ce cad,
în „cluburile lui Satan”
din zi în zi tot mai avan!**

**A „doctrinei” lor esenţă:
droguri, sex şi violenţă!
Ce libertate aţi ales?
Din pomul sterp, ce-i de cules?**

**Hormoni, hormoni, atât, hormoni?
Doar nu vi-i mintea-n pantaloni?
– Curvia, drum alunecos,
ispita cea mai de prejos;**

**plăcerea– cupă cu venin
prin care-ades ne osândim,
scuipând pe ce e mai sublim,
când noi pe noi ne siluim!**

**Fugiţi de-a lor atracţie,
a morţii gravitaţie ;
urcă pe CALE, fiule;
„În voi nădejdea Slavei, e!”**

**...Maimuţărind un duh străin
ce-i doar de întuneric plin,
fără să ştiţi vă-nstrăinaţi,
de-ai voştri, buni, părinţi şi fraţi!**

**Cum liberi credeţi c-o să fiţi,
când limba voastră n-o mai ştiţi?
Visând mereu un veşnic „nou”,
ce-i doar trecutului ecou;**

nici strâmbi, nici drepti;
nici calzi, nici reci;
nici beți, nici treji;
nici miei, nici iezi;

o turmă de debusolați,
pierduți și deșrădăcinați;
spălate minți, de nici un fel,
așa ne vrea un duh tembel!

Cine vă-ndeamnă și spre ce,
să vreți mereu altfel? De ce?
„Dar, lumea toată-a ta de-ar fi,
oare la ce-ți va folosi?”

copil al banului făcut,
„când sufletul ți l-ai pierdut?”.
Sex, „grătare”, somn, plimbare...
Pântec pe două picioare?...

Atâta viața doar vă e?
Afaceri și distracție?
...Totuși, vreți mereu schimbare;
iar, fără de rost, schimbare!

De unde-această boală grea,
să vrem întruna „altceva”?
De unde oare-atâta zel,
în a schimba orice reper?

Când totul sta atât de bine
și mai frumos ca-n orice vis,
ales-am și atunci Schimbarea...
Schimbare chiar și-n Paradis!

Cu undiri ispititoare,
desăvârșind fără-ncetare
nenorocita sa lucrare,
prin Dezbinare și Schimbare;

**Tatăl Schimbării, Belzebut,
arhanghelul din Cer căzut,
sfârșiți ne-a vrut de la-nceput,
prin doi copii ce l-au crezut!**

Aceasta-i Strategia lui:

**– Divorț, rânjetul
Iadului! Din Paradisul
mult plăcut, iată
Schimbarea ce-a făcut:**

**O lume strâmbă pe-un strâmb drum,
pierind în zgomot și în fum,
turbată-n agonia sa
și devorându-se pe ea;**

**din căpșună, mătrăgună,
iar din Om, hădă minciună!
...De ce nu vreau să tac acum?
– C-am mers și eu pe lângă „drum”**

**și nu vreau să-l aud, din nou,
râzând, pe cel ascuns în hău!
Veți spune deci: „De-acasă-i dus!”.
– Nu-i bai! V-am spus ce-aveam de spus!**

**Ce-i rău sau bine nu prea știm,
însă durerea o simțim...
Ce clar văd azi, cât am pierdut,
plătind prostiei greu tribut!**

**Floare curată am schimbat
pe-un mărăcine înspinat;
de cei mai buni m-am depărtat
și cinstea pe rușine-am dat;**

**un sac de aur pe-o mărgea,
un diamant pe-o tinichea,
dreptatea pentru doi arginți
iar pe străini i-am luat părinți!**

**...Dar, mi s-a dat într-un târziu,
să vreau din nou, copil să fiu!
Sfântul Cuvânt m-a luminat
și nu e timp de pregetat**

**căci iată, colo-n Ceruri Sus,
ne-așteaptă-ncrezător Iisus
– Ochi de Părinte-nlăcrimat
văzându-și visul destrămat!**

**Toți vom da seama într-O Zi,
inevitabil, orice-am fi,
în Ochii Săi când vom privi
și toate ni se vor plăti!**

**Privindu-ți „clipa” în replay
– n-ai cum să pui și nici să iei –
când faptele-ți te-or judeca,
măsura ta te-o măsura,**

**„oglinda” te va întreba:
– „Ce ai făcut cu viața ta?”.
...Atâta și s-a isprăvit,
pierzându-se în infinit!**

**...Întoarceți-vă la Iubire,
vă cheamă azi întreaga Fire;
priviți mai des la Curcubeu,
deschideți Drum spre Dumnezeu!**

**Voi, ce nimic nu așteptați,
consumatori și consumați,
plecați-vă către pământ;
să nu mâncați vise și vânt**

**– petrol și pietre într-o zi,
când ai minciunii fii veți fi!
La masa pusă toți am vrea,
dar ce avem de pus pe ea?**

**Azi prin pustiile grădini
cresc ciumăfăi și mărăcini!
Sceptici și reci, comozi, parșivi,
cinici, abili speculativi;**

**fanatici robi ai viselor
"legați" de un calculator,
însingurate suflete;
intelenți, dar pentru ce?**

**„Prinși” într-un joc, de un alt joc
-iluzie fără noroc;
visând un vis, într-un alt vis,
într-un computer v-ați închis;**

**vă credeți zei, stăpâni, eroi,
dar prada lui sunteți chiar voi;
ca o lumină sub ivăr
nu vreți să știți de Adevăr.**

**Plutind în visul vostru gri,
între a fi și a nu fi;
nu știți de-I noapte sau e zi,
duhuri nici moarte dar nici vii;**

**rupți și de Cer și de Pământ,
uitând de limbă și cuvânt,
oare virtualul v-o hrăni
și tot el vă va încălzi?**

**Trăind virtual într-un „senin”,
cătrec pământ priviți străin;
dar vreți, cu ce-i mai bun și fin,
să fie frigiderul plin....**

**Copii rebeli ai vântului,
stăpâni acum Pământului,
ai vanităților proscriși
în „Cartea Ifoselor” scriși!**

**Un har cu toții am primit;
cum însă noi l-am folosit,
când numai Lumea am vânat
dar Cerul nu L-am căutat?**

**...Deja e seară! Chiar nu știm,
că spre „ieșire” ne grăbim?
Dormind al rațiunii somn,
voi L-ați uitat pe-al Vieții Domn**

**și cine vă va mai scula,
când bezna grea vă va chema?
Când Ceasul Ultim va bătea,
la "monitor" vă veți ruga?**

**...Semnul, a fost „Titanicul”,
că „barca lumii” plină „ful”
de trântori, hoți, risipitori,
s-afundă-n negrele vâltori!**

**Treziți-vă acum, vă spun,
din visul lumii cel nebun!
În locul Morții-greu blestem,
„Alegeți Viața, Eu vă chem!”.**

**Treziți-vă ca nu cumva,
tot alergând după vre-o „stea”,
s-ajungeți niște venetici
în case mari cu geamuri mici!**

Fii om!

**Adesea tata îmi spunea,
zâmbind, cu ochii plini de soare:
„Fii om, fii om băiatule,
căci a fi om e lucru mare!”**

**N-am înțeles prea bine-atunci,
câtă Iubire și Lumină
stăteau în tâlcul vorbelor,
dar anii mei erau de vină...**

**În fața gândului hain,
tu să așezi mereu, o floare;
să nu ajungi nicicând să fii
numai o burtă umblătoare!**

**Nu vanități și avuții,
ci curăție și iubire;
de vrei să placi Lui Dumnezeu,
să fii chiar tu o mănăstire!**

**Privește mai atent în jur
și-ai să-nțelegi de ce mă doare...
Fii demn de numele de Om,
că nu ești doar o întâmplare!**

**Infima șansă de-a fi om,
minunea vieții ce ni-i dată,
e-un diamant neprețuit,
e-o împlinire nesperată!**

**Nu judeca și nu urî,
poți să găsești o vorbă bună
chiar pentru cei întunecați;
căci judecați vom fi-mpreună!**

**Tu caută în ochii lor,
cât mai adânc și vei vedea,
îngrijorarea, teama, dorul,
speranța, patima, durerea...**

**Pitită-n tainice odăi,
vei regăsi tremurătoare
umbra copiilor ce-au fost,
visând la prima lor ninsoare!**

**Fii bun cu cei apropiați,
acum să fii, nu altădată;
să nu regreți amar,cândva,
o vorbă doar, necugetată!**

**C-o mângâiere, c-un surâs,
–fii blând, dar drept–cu toți și-n toate;
iar binele să-l faci cu drag,
fără de teamă, cât se poate!**

**Când faci un bine, nu vorbi,
căci are Cine să te vadă;
când dai de greu,nu ocărî,
căci este Cine să-nțeleagă...**

**Nu pizmui și nu bârfi;
nicicum,cel bun cu cel murdar,
n-or sta la Marea Judecată,
pe-același taler de cântar!**

**Să crezi, să chibzuiești, să faci!
Dar gândul, ca să se-mplinească,
învață omule să taci
și lasă lumea să vorbească...**

**Să nu râvnești iubirea lumii
– uitarea e amantul ei –
nu căuta să fi,,ca lumea”;
ci să-ți găsești, în Cer, temei!**

**În moara lumii se aleg
cei tari și dornici spre ființă;
de vrei să scapi nemăcinat,
fii diamant întru Credință!**

**Trăiește-ți clipa învățând,
citește-atent a Vieții Carte
și află tot ce-i de aflat,
căci a nu ști înseamnă moarte!**

**Mai ține minte, negreșit;
succesul are trei picioare
pe care stă de neclintit:
Curaj, Atenție, Răbdare!**

**Sub Stelele ce ți s-au dat
nu zăbovi; cunoaște-ți firea
cât mai profund, cât mai curând,
s-apuci să-ți îplinești menirea!**

**Învinge-te pe tine însuși,
stai drept în luptă, fii bărbat;
iar pentru tot ce ți se-ntâmplă,
nu căuta alt vinovat!**

**Toți am mințit și am furat,
și am urât și-am blestemat,
și am trădat și am curvit;
hulit-am toți, strâmb am jurat...**

**Dacă pe toate le-am făcut
cu-o inimă ne-ndurătoare,
îndreaptă răul cât mai poți
și fugi degrab' să-ți ceri iertare!**

**Cuvântul dat să-l îplinești,
ca să n-ajungi nerodnic pom;
fii om, de nu poți să fii sfânt—
cum sfânt nu ești, de nu ești om!**

**Fii om când Cerul te privește
– pentru Ceruri chiar ai fost făcut –
pământ cu Chipul Domnului;
nu doar să te hrănești cu lut!**

**Ales ai fost–dar poți s-alegi,
deschisă ți-i orice cărare;
dar nu uita, ascuns în noi,
doarme un sfânt, în fiecare!**

**Iubește numele de Om!
Curajul, Lupta și Dorința,
Visul, Durerea, Uitarea,
Nădejdea, Dragostea, Credința,**

**pulsează într-un fir plătând
– o trestie
tremurătoare ; o
trestie ce știe,dar,
și că trăiește, și că moare!**

**Da, cugetarea liberă,
Puterea Gândului ni-i dată;
n-ar fi păcat, ca la sfârșit,
să fii o piesă rebutată?**

**Noi suntem ai Luminii fii,
cu o Divină misiune;
vom fi speranța Dragostei,
pe stele încă fără nume!**

**Până la Cer mai e o treaptă,
chiar de-ai căzut ,nu renunța;
căci prin Voință și Credință
și Steaua ta se va-nălța!**

**Dar îmbrăcați-vă-n Lumină,
ne-ndeamnă-al Cerului Cuvânt:
„Sfințiți-vă, sfințiți-vă,
căci și Tatăl vostru este Sfânt!”**

Iubește!

M-ai întrebat: „Ce e Iubirea?”...
Prietene, ce pot să-ți spun?
Mai mult decât a spus-o Pavel
– Vasul Ales, aș fi nebun!

Când tot ce facem e orgoliu
sau doar din frică toate sunt,
mă-ntreb și eu, nu e Iubirea
nebună vânare de vânt?

Dar pot să tac despre Iubire,
când totul plânge după ea?
De nu-i Iubire, e-ntuneric,
în orice gând, în orice stea!

Și-un câine știe ce-i Iubirea!
Nevoia de a ocroti
și de-a cunoaște ocrotirea,
chiar și o piatră ar simți!

N-ai mângâiat nicicând pe nimeni?
Nu pot să cred că ai uitat
căldura blândă a Iubirii,
durerea când ți-a alinat...

N-am cum să tac despre Iubire!
Speranța încă n-a apus;
mai sunt cuvintele tăcute
ce din Iubire nu s-au spus!

„Leoaică tânără Iubirea-i”
sau „bibelou de porțelan”!
„Unde s-a dus, așa grăbită,
neaua bogată de mai an?”.

Un „vierme” însă, nu-mi dă pace
și poți să zici ce-ai vrea să zici:
cu vorbe dulci de alintare,
cetăți, în veci nu mai ridici!

**Ca Adevărul să triumfe,
Iubirea-i luptă, grijă, chin;
e renunțare, umilință,
durere, lacrimă, suspin!**

**Pe Cruce, sus, cântă Iubirea,
un Imn în inimi pironit;
e Calea, Adevărul, Viața,
pe care ni Le-a dăruit!**

**Cuvântul Său e mângâiere
ce nu așteaptă mulțumiri;
Ea rabdă toate în tăcere
și spune totul din priviri!**

**Cuvântul Său e primăvară,
un curcubeu înmiresmat,
străvechiul Legământ cu Cerul;
Atotputernic, Preacurat!**

**E Raza Soarelui, Iubirea,
pe care toți o căutăm;
să fim Un templu al Iubirii,
în Dragoste să ne-mbrăcăm!**

**Tu caută întâi Iubirea
și toate ți s-or împlini;
spre stricăcioasa față-a lumii,
închide ochii inimii!**

**Închină-te numai Iubirii
– la doi stăpâni nu poți sluji –
să vrei și lumea dar și Cerul;
și hoț și popă nu poți fi!**

**Aleargă să câștigi Cununa
ce nu se poate veșteji;
Comoară-n Cer ți-a strâns Iubirea,
ce hoții n-o vor jefui!**

**Să dăruiești mereu iubire;
căci, „dăruind vei dobândi”,
în fața beznei și-a uitării,
speranța ultimă de-a fi!**

**Să dăruiești, ce fericire!
„Așa să dai, cum ai primit!”.
Nimic nu ai, de n-ai Iubire;
suntem, de fapt, ce-am dăruit!**

**Iubirea n-are preț, nici vremuri;
nu-i așa simplu a iubi...
Dar speră, iartă, uită răul,
urând chiar tu te-ai pedepsi!**

**Sacrificând, câștigi Iubirea;
crezând deplin, fără hotar,
ca Avraam săltând cuțitul
asupra jertfei pe altar!**

**Dac-am iubi și noi Iubirea
cât praf pe vârful unui cui,
n-am mai cunoaște rătăcirea!
... Dar dragoste cu sila nu-i!**

**O, cât de trist e, când Iubirea
ce-ai semănat n-a răsărit
și-n cel ce-ai pus speranța toată
recunoștința a murit...**

**Amar de cei fără Iubire,
mai bine nu s-ar fi născut,
căci din smintita lor orbire
Lumina-n cuie au bătut!**

**Ce poate fi fără Iubire?
Doar un pustiu nenorocit...
Chiar Moartea, Ura sau Uitarea,
cum oare s-ar fi definit?**

**Iubirea-i Piatra unghiulară,
Întâiul Gând născut în Hău;
Porunca Sfântă a Luminii
și Floarea Sufletului Său!**

**Iubirea-i Lacrima Credinței;
Credința-i al Iubirii Vis;
Deviza cea adânc săpată,
pe grele Porți de Paradis!**

**Precum sunt Alfa și Omega
Semn de-nceput și de sfârșit;
o inspirare-expirare
– apus născând din răsărit;**

**cum două fețe reprezintă
talantul greu de aur pur,
CREDINȚA ȘI COMUNIUNEA,
Iubirii datu-I-au contur!**

**Iubirea însă, fără faptă,
e duh visând un trup al lui;
cum nu e moarte fără viață,
nici fond fără de formă nu-i!**

**Iubește, cât e încă ziuă!
Iubește, cât ai ce iubi!
O mângâiere dăruiește,
cât încă ai cui dărui!**

**Cât ai ce săruta, sărută!
Zâmbește, cât ai cui zâmbi!
Nu aștepta o zi anume;
vorbește, cât ai cui vorbi!**

**Cât încă ai părinți, păstrează-i,
ca pe-un neprețuit odor,
nu-i părăsi în neputință,
căci te-au hrănit cu viața lor!**

**Nu spune "Nu!", când pleci de-acasă!
Nu-nchide grabnic, ușa-n prag!
Când nu știi de ai cale-ntoarsă,
cât o să coste un "Mi-ești drag!"?**

**Oferă zilnic „trandafirul”,
celor ce nu-l negustoresc;
Parola ce deschide Cerul,
lumina unui "Te iubesc!".**

**Cum se izbește de stânci marea,
zadarnic te vei tângui
când umbra nopții și-a uitării
Floarea Iubirii-ți va răpi!**

**De-un miliard de ori iubește
și încă este prea puțin...
Prin tine Firea-Și împlinește
strălucitorul ei destin!**

**Tot Universul e Iubire;
Iubire-n orișice atom;
și din Iubire spre Iubire,
Iubirea chiar, S-a făcut Om!**

**Iar ca să poarte-Un Chip și-Un Nume,
Vibrarea Cea mai de presus,
Lumina veșnic nenserată,
S-a botezat în noi Iisus!**

**Dar toate trec și vechi sunt toate...
În schimbătorul joc al firii,
stelute reci, diamantine,
răsar pe tâmpilele Iubirii...**

**Te chem ca un copil în noapte,
Iubire, Mamă, unde ești? Dă-mi
mâna, vreau să-Ți văd iar ochii, o
clipă numai, să-mi zâmbești!**

**Aș da orice pentru Iubire,
Mărgăritar neprețuit!
...Când nu ne-o mai zâmbi Iubirea,
atuncea totul s-a sfârșit!**

**Dar și iubirea se câștigă
– fără efort nimic, nicicum –
"Fă-ți rost de o inimă nouă
și de un duh nou!" de acum!**

**Transformă-ți inima de piatră
în fagure de miere, blând...
Fără să-ți spui "De ce?" fă bine,
oricui, oricât, oricum, oricând!**

**Cu ce poți fi mai bun ca altul,
dacă întâmpini rău cu rău?
Ajută, binecuvântează,
pe, mai ales, vrăjmașul tău!**

**Aleargă, să câștigi Cununa;
luptă, ca Pavel cel din Tars;
să nu ajungi, din nepăsare,
un bec cu filamentul ars!**

**Dar, dac-ai dăruit iubire,
Iubirea te va lumina;
e Semnul preschimbării tale,
în loc de inimă, O Stea!**

**Toți așteptăm Ploaia Iubirii,
să înflorim sub ea senin;
toți căutăm Lumina-I Blândă,
sub Curcubeul Ei Divin!**

**"Jugul Iubirii" nu-i povară;
Cuvântul Ei nu-i greu de dus;
dar fără El, orice secundă,
e doar o lacrimă în plus!**

**Pieri-vor stelele din hăuri;
credința, chiar cunoașterea,
se vor sfârși! Însă Iubirea,
nicicând, nicicum, nu va-nceta!**

**Rătăcitor prin Universuri,
Un Singur Gând va dăinui;
nevoia oarbă de Iubire,
noi Paradisuri va sădi!**

**Să bem de-acum Vinul Iubirii,
cu Pâinea Ei să ne hrănim;
Încredere și-Mpărtășire,
Iubire chiar, să devenim!**

**Deci urcă Muntele Iubirii
chiar în genunchi, nu renunța;
Neprihănirea prin Iubire,
va fi pe veci Cununa ta!**

**E Cheia Bolților, Iubirea,
al Firii-ntregul ei temei;
nu te mai complica „bătrâne”,
"Iubește dar și fă ce vrei!" .**

De același autor, Colecția „**Curcubeul**” cuprinde broșurile:

1. TREPTELE IUBIRII
2. CALEA DREAPTĂ
3. ZECE LEGI
4. TREZEȘTE-TE
5. ȘAPTE TAINE
6. UNDE-I
7. ÎNTÂIA ZI

Toate poemele din colecția „**CURCUBEUL**” fac parte din volumul de versuri „**E!**”

Supliment literar al revistei **MAGAZIN CRITIC**, nr. 57 (3), iunie 2018.

ISSN 2360 – 3321 / ISSN–L 1842 – 8541.

Ediție îngrijită de profesor Cioabă Ionel